

Fra Jesús Etayo
Priore Generale

Rzym, 26 stycznia 2024

Prot. N. PG008/2024

XXVIII ŚWIATOWY DZIEŃ ŻYCIA KONSEKROWANEGO

Kościół synodalny w misji

Do wszystkich Braci i wspólnot Zakonu

Drodzy Współbracia!

należącym do naszego Zakonu.

2 lutego będziemy obchodzić w całym Kościele XXVIII Światowy Dzień Życia Konsekrowanego, dlatego pragnę przekazać moje życzenia wszystkim naszym współbraciom oraz braciom i siostram z innych zakonów, którzy z nami współpracują i dzielą z nami naszą misję. Jeszcze raz zachęcam do obchodów tego dnia, dziękując Panu za dar życia konsekrowanego, które jest bogactwem Kościoła, a zwłaszcza za dar powołania, udzielony braciom

W zeszłym roku, z okazji Światowego Dnia Konsekrowanego, w moim liście nawiązałem do synodalności, jako tematu, przygotowywanego wówczas Synodu. Jak wiadomo Synod na temat synodalności odbędzie się w dwóch etapach: pierwszej sesji, która odbyła się w październiku 2023 r. i drugiej, która odbędzie się w październiku tego roku. Możemy zatem powiedzieć, że trwa on cały czas, a Kościół zachęca nas do dalszej modlitwy i przygotowań do drugiego etapu oraz podążania razem z całym ludem Bożym i Kościołem, którego życie konsekrowane stanowi ważną część.

Na zakończenie pierwszej sesji opublikowano sprawozdanie podsumowujące, zatytułowane „Kościół synodalny w misji”, zawierające szereg bardzo ważnych aspektów i tematów, nad którymi należy się zastanowić, i które będą nadal dyskutowane podczas drugiej sesji w tym roku. Perspektywa synodalna reprezentuje przyszłość Kościoła, jak stwierdzono na pierwszej sesji. Cały dokument podsumowujący, zawiera zbieżności, kwestie do podjęcia i propozycje, które należy rozegrać w 20 podstawowych obszarach życia Kościoła. Jedno z nich dotyczy życia konsekrowanego. Jest to punkt dziesiąty, znajdujący się w drugiej części tekstu pt.: Wszyscy uczniami, wszyscy misjonarzami. Poniżej cytuję kilka bardziej interesujących punktów z tej sekcji:

- a) Na przestrzeni wieków Kościół zawsze doświadczał daru charyzmatów, poprzez które Duch Święty go ożywia i odnawia, od najbardziej nadzwyczajnych do najprostszych i najbardziej rozpowszechnionych. Święty Lud Boży z radością i wdzięcznością rozpoznaje w nich opatrznościową pomoc, dzięki której sam Bóg podtrzymuje, kieruje i oświeca swoją misję.
- b) Wymiar charyzmatyczny Kościoła przejawia się w sposób szczególny w życiu konsekrowanym, z bogactwem i różnorodnością jego form. Jego świadectwo przyczyniało się w każdym czasie do odnowy życia wspólnoty kościelnej, okazując się antidotum na powracającą pokusę światowości. Różne rodziny

zakonne ukazują piękno podążania za Panem, na szczytach modlitwy i na drogach świata, w formach życia wspólnotowego, w samotności pustyni i na granicy wyzwań kulturowych. Życie konsekrowane niejednokrotnie jako pierwsze dostrzeżało zmiany w dziejach i uchwyciło wezwania Ducha. **Także dzisiaj Kościół potrzebuje jego prorocstwa.** Wspólnota chrześcijańska spogląda również z uwagą i wdzięcznością na wypróbowane praktyki życia synodalnego i rozeznawania wspólnego, które wspólnoty życia konsekrowanego rozwinęły na przestrzeni wieków. Od nich również wiemy, że możemy uczyć się mądrości podążania razem. Wiele zgromadzeń i instytutów praktykuje dialog w Duchu Świętym lub podobne formy rozeznawania podczas kapituł prowincjalnych i generalnych, aby odnowić struktury, przemyśleć styl życia oraz wprowadzić nowe formy służby i bliskości z najuboższymi. Jednak w innych przypadkach można zauważyć utrzymywanie się stylu autorytarnego, który nie pozostawia miejsca na braterski dialog.

- c) Z równą wdzięcznością Lud Boży rozpoznaje zacyzn odnowy obecny we wspólnotach o długiej historii oraz w rozkwicie nowych doświadczeń wspólnot kościelnych. Stowarzyszenia świeckich, ruchy kościelne i nowe wspólnoty są cennym znakiem dojrzewającej współodpowiedzialności wszystkich ochrzczonych. Ich wartość polega na promowaniu komunii między różnymi powołaniami, na dynamizmie, z jakim głoszą Ewangelię, na bliskości z tymi, którzy doświadczają marginalizacji ekonomicznej lub społecznej oraz na zaangażowaniu w działania na rzecz dobra wspólnego.
- d) Przypadki różnego rodzaju nadużyć wobec osób konsekrowanych i członków wspólnot świeckich, zwłaszcza kobiet, sygnalizują istnienie problemu w sprawowaniu władzy i wymagają zdecydowanych i odpowiednich działań
- a) Jest wiele obszarów, w których dokonuje się formacja Ludu Bożego. Oprócz formacji teologicznej wspomniano o szeregu konkretnych kompetencji: współodpowiedzialności, słuchaniu, rozeznawaniu, dialogu ekumenicznym i międzyreligijnym, służbie ubogim i trosce o nasz wspólny dom, zaangażowaniu jako „misjonarze digitalni”, ułatwianiu procesów rozeznawania i rozmowy w Duchu Świętym, budowaniu konsensusu i rozwiązywaniu konfliktów. Szczególną uwagę należy zwrócić na formację katechetyczną dzieci i młodzieży, która powinna zakładać czynny udział wspólnoty. (Punkt 14 nt. formacji). Odnośnie tego tematu zachęcam do odwiedzenia strony internetowej, w kilku językach, na której dostępne są materiały formacyjne na temat tego wszystkiego, o czym przed chwilą wspomniałem: <https://formaciononline.bc.edu>

To tylko niektóre punkty z bogatego sprawozdania podsumowującego z pierwszej sesji, do przeczytania, przemyślenia i podzielenia się nimi we wspólnocie.

Jak wiecie, w październiku odbędzie się w Częstochowie LXX Kapituła Generalna. Chcemy, żeby było to doświadczenie synodalne, zgodne z tym, do czego zachęca nas Kościół. W tym duchu ją przygotowujemy i zachęcamy do udziału w grupach przygotowawczych, które powstają w prowincjach. Całą Rodzinę Szpitalną św. Jana Bożego prosimy o modlitwę w intencji Kapituły Generalnej, aby Duch Święty ją prowadził i aby przyniosła upragnione owoce.

Gratulujemy wszystkim Braciom należącym do naszej Rodziny św. Jana Bożego otrzymanego daru powołania szpitalniczego! Przeżywajmy je z radością i dziękujmy za nie Bogu!

Zjednoczeni w Panu i św. Janie Bożym, przyjmijcie braterskie pozdrowienia!

Br. Jesús Etayo
Przełożony Generalny